

dotyczyć zwiększenia przepustowości systemów przesyłowych i magazynowych, a w dziedzinie ekologii zwiększenia produkcji energii z OZE. Natomiast w sektorze energii elektrycznej pożądane jest zwiększenie mocy wytwórczych i poprawa infrastruktury. Stan naszych sieci energetycznych jest bardzo zróżnicowany, zwłaszcza na terenach wiejskich. Należy więc modernizować obecny ich stan techniczny, inwestować w innowacyjne i inteligentne rozwiązania.

Problem zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego przy obecnym tempie rozwoju urasta więc do rangi jednych z największych problemów współczesnego świata. Kluczową wydaje się świadomość tematu i próby rozwiązywania problemu przez rządzących. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju w długoterminowej perspektywie wymaga więc nie tylko wieloletnich dokumentów strategicznych, ale przede wszystkim bieżącej analizy oraz zgodnego z potrzebami chwili inicjowania i realizacji projektów inwestycyjnych. A optymalnym jest maksymalne uniezależnienie rynku od importu przez stworzenie bezpiecznego rynku energetycznego dla prawidłowego funkcjonowania krajów nim objętych.

1. „Międzynarodowe bezpieczeństwo energetyczne XXI wieku” Erharda Cziomera, Kraków 2008.
2. EUR-lex wejście 14.12.2016r.
3. „Bezpieczeństwo energetyczne: Komisja przedstawia kompleksową strategię zwiększenia bezpieczeństwa dostaw”, Bruksela 28 maja 2014 r.
4. Polityka energetyczna, Tom 16 Zeszyt 4 2013 ISSN 1429-6675, „Bezpieczeństwo energetyczne Polski –mix energetyczny i efektywność energetyczna”
5. Ministerstwo Gospodarki 2014, Załącznik do uchwały nr 202/2014 Rady Ministrów Z dnia 10 listopada 2014 r.
6. Kwinta W. Węgiel i atom filarami energetycznego bezpieczeństwa. Energia i Przemysł 2007, nr 5

ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Юрій Дзядикевич, Роман Гевко, Ірина Любезна

Тернопільський національний економічний університет

Для утвердження України як самостійної незалежної країни в світовому просторі важливе значення має проблема національної безпеки держави. Дослідження аспектів національної безпеки держави пов'язане з широким колом проблем ринкової трансформації української економіки та її інтеграції до світового економічного

простору [1].

Забезпечення національної безпеки країни тісно пов'язане з рівнем економічної безпеки, яка ґрунтується на таких засадах як економічна незалежність, стійкість і стабільність, здатність до саморозвитку та прогресу.

Досвід розвинених країн світу свідчить про те, що забезпечення національної безпеки тісно пов'язане з економічною безпекою, умовами її стабільності та ефективної життєдіяльності суспільства. Національна безпека держави неможлива без реалізації економічних інтересів.

Вирішальне значення для розбудови системи забезпечення національної безпеки та для нормативно-правового регулювання процесів збереження і примноження національного багатства має також оцінка його якості, оскільки національне багатство є передумовою соціально-економічного розвитку нації [2]. Вчені-економісти трактують національне багатство як поточний потік доходів у різних формах і, як накопичення матеріальних цінностей. У промислово розвинених країнах світу природні ресурси не домінують у складі національного багатства, а домінуючим є людський капітал.

З метою забезпечення системи національної безпеки України та її ефективного функціонування вважаємо, що важливою складовою частиною є органи та засоби, що сприяють національній безпеці держави. Вони використовують систему теоретико-методологічних, нормативно-правових, інформаційно-аналітичних, організаційно-управлінських та інших заходів спрямованих на забезпечення процесу управління загрозами та небезпеками.

Національна безпека передбачає діяльність державних і недержавних суб'єктів, які забезпечують її функціонування. Вона вимагає створення такої системи управління, яка б забезпечила цілеспрямований вплив на загрози та небезпеки. Сучасна система забезпечення національної безпеки повинна опиратися на вже існуючі та спеціально створені органи, державні та недержавні структури, спеціальні групи, суспільні об'єднання і громадські організації.

Для забезпечення національної безпеки країни, на нашу думку, необхідно розробити такий механізм, який би охоплював комплекс заходів, спрямованих на те, щоб при будь-яких обставинах зберігалася можливість розвитку вітчизняного науково-технічного та виробничого потенціалу. Водночас важливою є науково-технологічна безпека країни, яка забезпечує належне функціонування національної економіки, підтримує конкурентоздатність вітчизняної продукції, а

також гарантує державну незалежність опираючись на власні інтелектуальні та технологічні ресурси. Вирішення питань щодо забезпечення економічної безпеки країни вимагає комплексного та системного підходу. В умовах слабого ринкового інституційного середовища трансформаційних економік національна економіка повинна швидко адаптуватися до різких змін на світовому ринку. Формування системи гарантування національної економічної безпеки країни повинно здійснюватися шляхом реалізації необхідних правових норм, створення відповідних органів державної влади й управління. Система гарантування економічної безпеки має відповідати таким вимогам, а саме: функціонувати в межах, які визначені законом; гарантувати надійний захист національної економіки; прогнозувати та своєчасно попереджати про можливі загрози економічної безпеки.

Таким чином, національна політика – це система заходів, які направлені на запобігання й ліквідацію загроз для нормального розвитку особистості, суспільства, економіки й держави.

1. Язлюк Б.О. Теоретичні та прикладні аспекти економічної безпеки України / Б.О. Язлюк, Р.Б. Гевко, Ю.В. Дзядикевич // Інноваційна економіка.–2015.–№4.–С.301–310.

2. Новицький Г.В. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки України. Монографія.// Г.В.Новицький.–К.: Інтертехнологія, 2008.– 496с.

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ЯК ГОЛОВНА СКЛАДОВА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

Зеленко Оксана

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
м. Луцьк

Розвиток сільського господарства і забезпечення його високої ефективності та конкурентоспроможності як на внутрішньому так і на зовнішньому ринках, забезпечує продовольчу безпеку держави, а виробництво високоякісної сільськогосподарської продукції в обсягах, достатніх для задоволення потреб населення і переробних галузей є індикатором надійності що створюють економічну основу соціально економічного розвитку українського села.

Класична політична економія, а саме французька школа фізіократів, головним ідеологами і представниками якої були: Ф. Кене, А.Тюрго, В.Мірабо, Д.Норе, Жан-Батіст Сей – не